

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 762
פרשת קרח תשפ"ב

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
21:05	20:30	19:13	ירושלים
21:03	20:33	19:30	תל-אביב
21:07	20:34	19:24	חיפה
21:03	20:30	19:29	באר שבע

דבר ראש הישיבה

הכל מהאשה

משה רבינו לא טוב בשביל קרח • בליית ברירה, אשתו נהייתה ה"רבנית" שלו... • מאחר ובמשך השנים "האכיל" אותה בתרעומות על משה, היא הסיתה אותו להמשיך לחלוק עליו • תעשו את נשותיכם חסידות, ויעזרו לכם בעבודת השם!

ולא יכל להרים אפילו אבן אחת, אמר להם הבן איש חי: רואים אתם, כל הכוח שיש לאיש זה בזכות אשתו.

הבעל שם טוב שיבח את מעלתה של האשה הראשונה, שאם הייתה עימו עדיין יכול היה לעלות באמצע שוק מעז'בוז' לעיני כולם לשמים כמו אליהו הנביא. וכן רבנו שיבח מעלתה של האשה הראשונה, ואמר שאם היה יודע מעלתה היה מתפלל הרבה לרפואתה. וכן כתוב בגמרא (יבמות סג, ב, ע"י"ש): מתני ליה רב יהודה לרב יצחק בריה: אין אדם מוצא קורת רוח אלא מאשתו ראשונה, שנאמר: "הי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורייך".

ומחמת גדול מעלת עניין הנישואין רבנו התחתן בפעם השניה שלושה חודשים בלבד לאחר שאשתו הראשונה נפטרה, וכן שמעתי על אחד מזקני חסידי ברוסלב שהתחתן שוב בגיל תשעים(!). אשתו, גם היא כבת תשעים, נמצאת בחוץ לארץ אצל משפחתה וכמעט שאינם רואים זה את זה, רק דרך הטלפון הם מדברים, אך רצונו היה להיות נשוי, כמו שרבינו הקדוש רצה.

וגם בעניין הגשמיות, כל העשירות של האדם מגיעה בזכות האישה, וכמו שהגמרא אומרת (ב"מ נט, א) "כבדו את נשותיכם כדי שתתעשרו". וכן אדם לא יכול לאכול בבית אחר רק את האוכל של אשתו, והיא אף מסדרת לו את המיטה, עורכת את השולחן, מבשלת לו וכו'.

מלטשת יהלומים

אנשים לא שמים לב לכל מיני דברים שבת זוגם כן שמה לב, והיא עוזרת להם להשתנות ולהשתפר: "למה אתה מדבר בקול רם", "למה אתה אוכל עם הידיים" וכו'. שמעתי מאדם גדול שאמר שהאשה היא כמו מלטשת יהלומים. ביהלומים אם הצלחת ללטש את כל פינות היהלום אז היהלום מלוטש כהלכה, אבל אם נותרה פינה אחת בולטת, כדי ללטשו כראוי צריך ללטשו בפינה זו ואחר כך כך ללטשו בחמשים ושתיים הצלעות האחרות שביהלום. דבר זה דומה למה שקורה בשלום בית, שכאשר אשה מגלה פינה אחת שאינה כראוי אז מוכרחים שוב ללטש בפינות רבות וזה לא מסתיים מיד... כל חיי הנישואין הם ליטוש המידות, ומי שזוכה לשייף ולעדן את מידותיו כראוי מובטח לו שאף החיים בעולם הזה יהיו נעימים לאין ערוך.

כתוב בפסוק: "ויקח קרח", ומפרש המדרש: לקח טליתו והלך ליטול עצה מאשתו. ממשה רבינו הוא כבר לא קיבל, ואשתו הייתה הרבנית שלו...

און בן פלת מאז יציאת מצרים תמיד היה מחזק את אשתו: "משה רבינו צדיק, איזו דרך טובה הוא מלמד אותנו, איזה יופי שיש לנו כזה מנהיג", וקרח לעומתו תמיד היה ספקן.

ברגע שנהייתה מחלוקת, אשתו של און בן פלת הבינה שעוד רגע בעלה יתבלבל, אז היא שיכרה אותו בין כדי שירדם, והתיישבה בחצר ופרעה את שערות ראשה, וכשהם באו לקרוא לו למחלוקת ראו אותה פרועת ראש ומיד עזבו את המקום. אבל אשתו של קרח רק דחפה אותו יותר ויתר למחלוקת עד שנפל לשאול, מאחר ומלכתחילה בעלה לא חיזק אותה באמונה במשה רבינו.

ניתן ללמוד מכך, שאשה צדיקה שבעלה חיזק אותה תמיד בעבודת השם, היא זאת שתשים לב שבעלה הולך להתבלבל ותעשה תחבולות רבות להציל אותו. אבל אותה אשה שלא חזקה אותו, ברגע שבעלה מתבלבל גם היא מתבלבלת.

רבינו אמר "תעשו את הנשים שלכם חסידות", כי גם האשה צריכה חיות בעבודת השם. לשם כך הן יכולות ללמוד ליקוטי הלכות למשל, והלימוד הזה מועיל ונותן חיות גדולה בעבודת ה' ובעשיית כל מצווה ומצווה, וברגע שהאיש ייפול האשה תציל אותו.

במדרש מובא (בראשית רבה ז, ז), הסיפור הידוע על החסיד והחסידה שלא היו להם ילדים ונאלצו להתגרש. הלך החסיד ונשא רשעית, הלכה החסידה ונישאה לרשע, החסידה הפכה את הרשע לחסיד, והרשעית הפכה את החסיד לרשע, ומסיים המדרש: "שהכל מן האשה". וכן אמר רבי עקיבא: "שלי ושלכם - שלה הוא".

לא יכול להזיז אבן

פעם רצה הבן איש חי ללמד את תלמידיו שכל מה שיש לאדם זה בזכות האשה. ראה הבן איש חי פועל בנין שהיה חזק ונמרץ והרים בקלות אבני בנין לקומה השלישית. הלך הבן איש חי ואמר לאשתו של אותו פועל "היום אל תכבדי את בעלך ואל תכניני לו אוכל", ומכיון שגדול הדור אמר לה כך היא הייתה חייבת לעשות כן. הגיע אותו הפועל לביתו, ואשתו כפי שהתבקשה, הזעיפה פניה כנגדו והתנוכחה איתו. למחרת הגיע לבנין

להזמנות:

02-6289761

052-7679638

ספרו החדש

של הרב'ת שמואל שטרן שליט"א

שביל חדש

נפתח אל הלב

רבי יוסי אומר: "שכן טוב"

וכולי. מניסיון, רוב הקלוקל של הנוער הם מהשפעת הסביבה. כמה חבל שאנו שומרים על האצרות שלנו בכל הכוח והם נופלים כמו זבובים ברחובות הסמוכים!

יש שמסתכלים על הנוחות הזמנית והחברתית שנוחה להם כהורים באותה נקודת זמן, אבל עלינו לזכור: אנחנו אחראיים על הילדים שלנו, זה השיקול היחיד שאמור להנחות אותנו. ייתכן מאוד שנצטרך לוותר על התעלות רוחנית שלנו: מקום לימוד טוב, קהילה נחמדה וכד', אבל אם נציל את ילדנו ממה שמסוכן להם בוודאי שזה תפקידנו בעולם הזה.

עומדים אנו בפרשיות שבהם אנו קוראים על החוויות שעם ישראל עברו במדבר, חוויות לא פשוטות בכלל בלשון המעטה. רואים אנו ערב רב שמתחילים להתאונן ומיד כל העם גועה בבכייה, רואים אדם מורם מעם שנלחם במשה רבנו ומצטרפים אליו לא פחות ממאתיים וחמישים ראשי סנהדריות משבט ראובן שכולם צדיקים גמורים, ועוד ועוד. אנו, שאמונים על מה שאמרו חז"ל שמעשה אבות סימן לבנים, רוצים להבין איך אפשר לזכות ולהפנים את הדרך הנכונה; ממה צריכים להיזהר.

קשה, אבל כדאי

אני נזכר במעשה עצוב שלא נגמר ב'הפי אנד'. היה זה בעברי הרחוק, עת הגיע אלי יהודי יקר להתייעצות לגבי מקום התפילה האולטימטיבי עבורו ועבור ילדיו. הוא שקל להתפלל במקום בבית הכנסת "ברסלב" בו המתפללים היו עובדי השם ושמורים מפגעי הדור, אך הדבר חייב אותו להקרבה עצמית מכל מיני סיבות שאין כאן המקום לפרטן, ולכן רצה להתפלל בבית-כנסת בו הרבה מהמתפללים היו יותר "פתוחים" ובעלי רקע בעייתי.

דיברתי על ליבו, שלעניות דעתי עליו להתפלל בבית הכנסת הברסלאבי. הסברתי לו שאינני מזלזל בהקרבה הנדרשת מצדו, אך הסברתי לו: "אם תעשה את ההקרבה הזאת, תתן לילדיך את האפשרות וההזדמנות להיות צדיקים ושמורים. לעומת זאת, אם תסתובב במקומות לא מתאימים מבחינת הגויורה, אתה פשוט תעביר את ילדיך את שבעת מדורי הגיהנום הרוחניים עד שיחזרו לעצמם, אם בכלל!".

הוא שמע את דברי וענה שהוא צריך לחשוב על כך, וכעבור יומיים הוא אמר לי: "ר' משה, אני לא מסוגל לעמוד בניסיון ולהקריב כל-כך הרבה. אמצא כבר בית הכנסת של "עמך" ואסדר איכשהו". שתקתי באכזבה גלויה.

לא אלאה את הקוראים, ואף לא אקבע מסמרות מה גרם למה, אבל המציאות היא שכיום רוב ילדיו של אותו האיש ירדו מדרך התורה ומסתובבים חסרי מעש ברחובות, ולצערך אף אותו האיש ירד ברוחניותו ללא היכר!

הורים יקרים: עלינו להשקיע את מיטב כוחנו ומחשבתנו לוודא שאנחנו עושים את המיטב למען דור המשך בכל המובנים! כמוכן שעלינו להתייעץ עם רב שינחנו בדרך הנכונה, וכך נזכה שלא נבוש ולא נללם לעולם ועד, אמנ.

כזוב לשקית האשפה

נתחיל מתחילה: כבר בפתיחת חומש במדבר מתחיל הסיפור, וכפי שרש"י הק' כותב על המילים "משפחות בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה" (ג, כט): "וסמוכין להם דגל ראובן, 'אוי לרשע ואוי לשכנו', לכן לקו דתן ואבירים ומאתיים וחמישים איש עם קורח - שנמשכו אחריו במחלוקתם". פחד לחשוב על זה! שבט ראובן חונים באזור של קורח, וכשהוא מתחיל לחלוק על משה הם נגרים אחריו והולכים לאבדון, רח"ל. מבהיל לחשוב כמה הספעה יש לסביבה על מי שבקרבתה! לא עזרה להם גאונותם (250 אב"ד), כשיש שכן רקוב הם נמשכים אליו כזבוב אל שקית האשפה!

כמו כן רואים אנו את עם ישראל הולך לו במדבר על כנפי נשרים, ולפתע פתאום באים מעט אנשים המכונים "ערב רב" ומתחילים להתלונן על המן, וכבר כל העם נסחפים אחריהם ונוהים בככי תמרוורים! כך זה גם היה עם המרגלים, ועוד ועוד.

לעומת הנ"ל בהמשך הפרשיות רואים אנו את משה רבנו מפציר בחותנו שילך אחריו במדבר ומבטיח לו נאמנה: "היה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב ה' עמנו והטבנו לך" (במדבר י, לב), התחבר לטוב ורק תרויח.

עניין זה בולט במיוחד אצל לוט. כשהיה מחובר לאברהם אבינו הוא הלך והתעלה, וברגע שהוא עזב וחיפש לו מקום נוח, גן עדן בעולם הזה, הפסיד את הכול וכמעט שהלך לאבדון.

לזוותר על התעלות!

הנלמד מזה, שאזור מגורים זה לא רק עניין של נוחות וכי' אלא של חיים ומוות רוחניים! צריך להניח שיקול דעת מעמיק ביותר - באיזה אזור אנו גרים, עם מי ילדנו משחקים, באיזה בתים הם מבקרים, היכן הם מתפללים

מצלא טבא וגדיא יאה

ברכת מצלא טוב חצה ונרגשת
צמרתו ראש הישיבה שר"ט א"

ולבנו היקר

הרה"ח רבי מרדכי שטרן שר"ט א"

לרגל גישוואי הנכדה-הבת

היי דצון שהזיווג יעלה יפה וזיזכו להקים בית נאמן בישראל
דורות ישרים ומבורכים ובנין עדי עד אב"ד

עזרכת רגליין

עוסדות "חלי נצח"

נמרוד את ירחמיאל בע"מ

הזה שם אותו כאן כדי שיעשה משהו, לא כדי שידפדף יומם ולילה באייפון. הוא בטוח שהבורא עושה הכל לבד ולא צריך את ה"עזרה" שלו, וחייבים לעקור את המחשבה הזו מהשורש.

מהצד השני של הסקאלה נמצא ירחמיאל העדין והחמוד, ששכח קצת מה"ידיעה". הוא חושב שהוא עושה הכל, ואם לא הצליח - הכל אבוד. הוא שכח שהוא רק בורג קטן במערכת שאמור לעשות בדיוקנות ובתמימות את מה שאומרים לו לעשות, ומנהל המפעל הצופה על כולם ממעל הוא זה שלוקח את כל העבודות שלטענתו של ירחמיאל לא הצליח בהן כלום ובונה מהם כתר עוצר נשימה. הלו, ירחמיאל! לא אתה פועל ויוצר! אתה צריך לעשות כמו פתי מה שאתה יכול, וגם אם נדמה לך שלא עשית כלום תבין שיש מישהו מעליך שהוא בעצם עושה הכל, אז למה התייאשת? תעשה מה שאתה יכול וסמוך עליו!

כמובן שלא קל לעמוד במרכז החבל ולא לנטות ימין ושמאל, מאחר וזה ממש לא מובן, איך השם עושה הכל אבל עדיין הכל תלוי בבחירה שלי, אבל אחרת אתה ממש בשפת תהום.

תאר לך יהודי בשם קרח שרואה ברוח הקודש שהולך לצאת ממנו שושלת גדולה של נביאים ומשמרות-לויה מיוחסים, והוא אומר לעצמו: אני כבר לא צריך כל-כך לשמור על עצמי מלהיכוות בגחלתו של משה; יש לי ביטוח!

עומד רבי נתן חזקע אל תוך ליבו: ודאי שאם השם החליט שיצאו ממך צדיקים זה מה שיקרה, אבל אל תשכח שמצד שני יש לך בחירה חופשית לגמרי להרוס לעצמך את החיים עד הסוף!

קרח לגלג על כך, וכולנו ראינו איך התגשמו גם הידיעה וגם הבחירה...

ללמדך!

(ליקוטי הלכות סימני בהמה ד אותיות מט-נ)

היום אני הולך לעשות כ-ז-ה שידוך, שידוך שלא תאמין לי.

אני הולך להושיב בטור שלי שתי אנשים שכמעט לא מסוגלים להסתכל אחד לרעהו בעיניים, ולומר להם ששניהם סובלים מאותה בעיה והתרופה משותפת לשניהם.

מאחר והם תקועים בדף הם אינם יכולים לברוח, אבל אני כבר רואה אותם איך הם מסתכלים איש אל אחיו באיבה גלויה ובניכור מוחלט.

הראשון, נקרא לו נמרוד, עם בלורית ענקית וכיפה עזרונית, לא מרגיש רע עם עצמו. הוא דתי בלב, עושה רק טוב לאנשים ו"ת'שאל את כולם, אני איש טוב שלא גונב, אני בסדר גמור! אלוקים לא יכול לבוא אליי בטענות!".

ומולו יושב ירחמיאל, כיפתו הגדולה מכסה את ראשו וגרטלו אדוק על מתניו, "תשאל את כולם; הם יגידו לך כמה התאמצתי, כמה פעמים ניסיתי להתפלל ברצינות, ללמוד כראוי, מה אני אעשה שאף פעם לא הצלחתי כהוגן? הקב"ה לא יכול לבוא אליי בטענות!".

הם סולדים אחד מהשני, אבל אני אומר להם בנחישות: יש לכם אותה בעיה! קשה לכם באיזון בין "ידיעה" ל"בחירה". נקודה.

הם לא הבינו מה אמרתי, ואני אתחיל להסביר בתקווה שיישארו איתי עד הסוף.

ישנם שני דברים בעולם. מחד - השם עושה הכל; מאידך - יש לנו בחירה לעשות כרצוננו, מצוות או עבירות.

אלו דברים מוחלטים ואף כוללים תחתיהם דברים רבים, אך לאנשים קשה להבין איך זה מסתדר יחד ואינם סתירה גמורה, ולכן הם "לוקחים צד בסכסוך" ונדבקים לאחד הצדדים.

התוצאה: נמרוד וירחמיאל.

נמרוד שלנו מתקשה להבין את צד ה"בחירה", שהשם רוצה שהוא יעשה דברים בעולם, הבורא הגדול

לצעירי הצאן

ויקרא שמם אדם

רבונו אָמר "תַּעֲשׂוּ אֶת הַנְּשִׂיִם שְׁלֹכֶם חֲסִידוֹת", וְאִזּוֹ אִם הָאִישׁ יִפֵּל הָאִשָּׁה תִּצִּיל אוֹתוֹ. כֵּל הַכּוֹחַ שִׁישׁ לְאִישׁ זֶה בְּזָכוֹת אִשְׁתּוֹ, וְגַם כֵּל הָעֵשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם מְגִיעָה בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְהִיא אֶף עֲזוּרָת לְבַעַל לְהַשְׁתַּנּוֹת וּלְהַשְׁתַּפֵּר. וְכֵן אָמַר רַבֵּי עֲקִיבָא: "שְׁלִי וְשְׁלָכֶם - שְׁלָהּ הוּא..."

מתוך מאמר ראש הישיבה

התבודדות בתאי הגזים

27 שנים לפטירת הרה"ח ר' בירך רובינזון זצ"ל • שב"ק כ"ו סיון תשפ"ב - כ"ו סיון תשנ"ה

ומפקד נאצי צורח עליהם "לצאת מיד החוצה!". היתה טעות באסיפת הקבוצה, לא זו החבורה שאמורה להיקטל היום.

היהודים יצאו החוצה שמחים ביטעונו של הבורא שזיכה אותם לראות טוב את השמש, אך כלל לא מתפלאים מהנס שקרה: הלא השם הוא השליט הבלעדי על הכל, ואם החליט שלא ימותו הרי שאפילו דלת חדה סגורה על מאה יהודים אין להתייאש מן הרחמים.

• • •

עברו כמעט יובל שנים, ורבי בירך נפל למשכב. הרופאים אבחנו מחלה קשה המקנת בגופו, ובנו רבי אברהם יוסף הגיע למשיגח הנודע רבי מרדכי שוואב, שרבי בירך היה מיוודד עמו מאד ואף השפיע עליו מתורת רבינו הק', כדי להודיע לו על מחלת האב ולבקשו שיתפלל עבורו.

רוחו של הרב שוואב עגמה לשמוע על המחלה, אך השיב בבטחון: "אל תדאג, אביך יצא מזה". הבן התפלא מנין לו, והרב שוואב השיב: "כשם שיצא מחדרי הגזים כך יצא מהמחלה..."

הבן מעולם לא שמע שאביו היה בחדרי הגזים, והרב שוואב הבטיח לו שהאב יבא יוספר לו על מה שקרה.

הבן נאזר בבטחון, ואכן האב קם ממחלתו וסיפר לו את סיפור האמונה בתא הגזים, ובהזדמנות אחרת אף הוסיף משפט שייסביר גם את החלמתו הממירה והניסית: "במשך כל ימי מחלתי לא נתתי לעצמי ליפול למרה שחורה ולעצבות, כל הזמן רק חשבת על הרבנו של עולם..."

(מקור: מפי בנו רא"י, מגזין "ניצוצות" תשרי תשע"ה)

רע לא צפוי קטע את השינה בפתאומיות, וכל דרי הצריף פקחו את עיניהם מיד. איחור קט בביצוע פקודה יכול להביא למוות. על הערנות להיות בשיאה מיד בהשכמה.

מקור הרעש היה פתיחת הדלת, שם עמד "אזְבֵּרְשֵׁטְרִיִּר" נאצי מעוטר והקריא מספרים, כשכל "מספר" היה צריך לקפוץ מידית ולהתייצב לידו.

תוך דקה ומחצה התקבצו מאה צללי אדם מפוחדים ליד הרשע הראשי, וזה החל להאיץ בהם בסיוע כלבים אימנתיים: "ראוס, ראוס, שנעל!". היהודים אצו באימה לכיוון המבוקש, ובדרכם כבר הבינו כי מחוז חפצם הוא המתחם המבעית של תאי הגזים, מקום ממנו לא יוצאים בחיים.

זמן רב מידי לא נותר להם, והם הונחו להיכנס מהרה אל חדר ה"מקלחות" כשדלת הברזל הכבדה נסגרת מאחוריהם.

עיני כולם הופנו אל רבי בירך בתחינה אילמת: עשה משהו! למד אותנו מה לעשות כעת!

הכל ידעו כי רבי בירך הוא דמות מורמת מעם. יודעי דבר ידעו ללחוץ מפה לאוזן כי מעולם לא עבר עליו יום ללא התבודדות בכל שנות המלחמה, וחבריו הקרובים סיפרו כי קשריו המיוחדים עם הבורא הצילוהו ממות, כאשר חלה והגרמנים ימ"ש רצו לקחתו למקום מיוחד שיהודים בעלי קשרים בחלונות הגבוהים המליצו עליו בכל פה, אך הוא ערך על כך שיחה עם קונו שבסיומה החליט שלא ללכת, דבר שהתברר למחרת כנכון להחריד, עת הובלו כל החולים להיפגש עם אביהם שבשמים, הי"ד.

כעת עמדו היהודים צפופים כשהם יודעים שבדקה הקרובה יזרם גז קטלני אל תוך החדר וכולם ירצחו בחניקה, ומבקשים מרבי בירך שיורה להם מה ניתן לעשות כעת.

רבי בירך נענה בקול בוטח ורוגע: "ראשית כל עלינו להתוודות כהכנה אפשרית להריגתנו, אך זאת אסור לנו לשכוח: הנאצים הבזויים אינם בעלים על גופותינו ונשמותינו; רק הבורא שנפח בנו את הנשמה יחליט אם לקחת אותה היום, ואם יחליט שלא - לא תהיה לרשעים שליטה עלינו בשום פנים ואופן!"

היהודים עיכלו את המידע המרעיש, ורבי בירך המשיך: "כל אחד יתבודד עם קונו כעת ויתחזק באמונה שלמה; אפשר לעבור גם את זה!".

דחוסים עמדו מאת היהודים בתוך החדר המקולל והתפללו מעומק ליבם אל השם מתוך אמונה תמימה שהבורא הוא השליט הבלעדי והוא לבדו יחליט מה יהיה בגורלם.

מחוץ לחדר נשמעים קולות החיילים הרשעים המתבדחים בינם לבין עצמם, ולפתע נפתחת הדלת

רק הבורא יחליט! רבי בירך זצ"ל

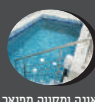
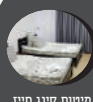
החסיד רבי חיים בירך רובינזון זצ"ל

נולד: כ"ח טבת תרס"ה, אוסטרווצא שבפולין.
מרבתי: הסתופף בצל האדמו"ר מסוחדניוב הי"ד, ושימש כגבאי גם לאחר התקרבותו אל רביצ"ל.
אור האורות: התקרב לברסלב בבחורות ע"י רא"י אוסטורוצר זצ"ל.
מתוך האפר: הקים את עולה של ברסלב בארה"ב לאחר השואה.
נפטר: כבן 90.

בבית נכנסת במונסי התפללו פעם ערבית במוצאי תענית לפני הזמן הנהוג (רבינו תם), וכשהגישו את הכיבוד לשבית הצום הגיע בחור ומחה על כך. היושבים לא חשו לדבריו וכעסו עליו, והוא עשה מעשה וכיבה את האור! החלה מהומה גדולה, ורבי בירך שחשש להתלקחות מריבה נעמד ואמר: "בסך הכל הוא רצה שתוכלו לאכול בניחותא מבלי שיראו אתכם!" הציבור נהנה מההלצה והרוחות נרגעו...

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!
 050-4141-497
 avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפורז

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון!

LANDAU
 לנדאו - הבית שלכם באומן

החיים בהלכה

בהכונת הרה"ג ר' בצלאל נהרי שליט"א, דומ"צ קהילת ז'כרון ישעיה - אלעד

שאלה:

האם זכוכית נחשבת מחיצה מפני פריצות או צואה וכדומה?

זכוכית הרי די בכך להקרא כיסוי, מאחר וסוף-סוף הצואה מכוסה. אך בערווה מגולה לא די בכיסוי שקוף אלא נדרש כיסוי הגורם שהערווה לא תיראה.

נלמד מכך, שכשאדם יושב במכונית או באוטובוס ורוצה לומר דברי תורה, אם החלונות סגורים מותר לו להתפלל וללמוד אף אם מולו יש אשפה שריחה רע (ולפעמים מותר אף אם החלונות אינם סגורים, על ס' עט ס"ב). אך אם יש מולו טפח מגולה באשה, אינו יכול לומר דברי קדושה אלא אם כן יעצום את עיניו (משנ"ב ס' עה סקכ"ט).

[עצימת עיניים מול ערווה הוא יידון השנוי במחלוקת (ס' עה ס"ו ובמשנ"ב), וכתב המשנה ברורה להקל בזה אם יש זכוכית בינו לערווה].

תשובה: מפני פריצות אינה מחיצה, ומפני צואה נחשבת למחיצה.

הרחב דבר: נאמר בפסוק (דברים כג, יד) "וכסית את צאתך", ומכאן למדים שאסור לומר דברים שבקדושה מול צואה [והוא הדין אשפה שריחה רע (ס' ע"ט ס"ח) וכדומה].

בפסוק הבא (יד) נאמר: "ולא יראה בך ערות דבר", ומזה נלמד שאסור לומר דבר שבקדושה מול ערווה [והוא הדין טפח באשה שאינה צנועה (ס' עה ס"א)].

אמנם התורה שינתה את לשונה: בצואה נקטה לשון "כיסוי", ובערווה נקטה לשון "אי ראייה". מכך לומדים חז"ל, שכשכיסו צואה אפילו בכיסוי שקוף כמו

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

איש חסיד היה

כמעט את כל שערי חסד לחסידות, כל הבחורים נהו אחריו, כולם התעדנו בהשפעתו. הם למדו בהתמדה, התפללו בחשק, ערכו ריקודים נלהבים, קמו יחדיו לחצות הלילה, ובליל שישי רבי יום טוב היה לוקח את כולם לשדות.

"רבי יום טוב בער כאש ממש לעבודת ה'. ד"ר מרדכי בוקסבוים, מתושבי רחביה הסמוכה, היה בא בערבי שבתות וימים טובים לחנות היין של רבי יום טוב. בא לקנות אך השתהה מלצאת. הוא נצמד אל רבי

דיבורי אש בחנות היין. רבי יום-טוב זלוטניק

יום טוב כאבן שואבת. רבי יום טוב דיבר דברים שריתקו אותו היישר מן הלב, דברים נגחלי אש ממעינותיו של רבינו הקדוש.

"בזמן מלחמת העולם השנייה חלה מאוד רבי יום טוב ובכ"ו סיון תש"ג נלקח בחטף והוא בסך הכל כבן שלושים וארבע.

"לאחר פטירתו בא רבי יום טוב בחלום לאחיו ואמר לו את שאמר, כתוצאה מכך לקח אחיו על עצמו את כל הוצאות חתונת בניו של רבי יום טוב".

(ר' יצחק אנגל; מגזין 'ניצוצות' אייר תשע"ז)

רבי יום טוב זלוטניק זצ"ל נחשב בע"ע חיים מן המדנים, בשיעור קומתו של אחיו רבי אלי' (לימים חבר בד"ץ העדה החרדית). משנשא אשה לא רצה ליהנות מכתרה של תורה ופתח חנות יין בשערי חסד, והעיד מורי ורבי משה פרידמן ז"ל כי גם בעת מכירת היין לא פסק פומיה מגירסא, תדיר למד וכשרק מצא רגע פנוי כבר היה רכון או הספר או ממלמל בפיו. אפילו עם העובד בחנות היה לו שיעור תורה!...

"הוא היה רב-אמן בהשפעה על כל מי שבא איתו במגע; היו חילונים שבאו לקנות יין אך הוא דיבר איתם רק דברים שבקדושה, כשאת אט הם נמשכו אליו עד שקבע עמהם שיעור גמרא.

"רבי יום טוב 'הציץ' בתפילתו המשתפכת של החסיד הקמאי רבי משה רוזנטל, 'ונפגע' כשהבין מאין שואב רבי משה את הכח לתפילה נוראה ונפלאה כאילו מצוי הוא בעיצומה של נעילת יום הכיפורים. משאחזה אש השלהבת ברבי יום טוב שוב לא שככה הלהבה, ולא עוד אלא שהתגברה יותר ויותר ושילחה לשונות אש להבעיר אחרים עד שהבעירה את כל הסביבה ממש. הוא קירב

מוקד הזמנות: 1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

פתגם השבוע

אל תהיו הורים "מלחצים"

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת-בת-שבע ואדל בת-דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

תעלומות המצבות שנתגלו

לזהות את השמות

כמובן, עם מציאת המצבות הופסקו העבודות במקום בעקבות הגילוי, והעיירה פתה מיידית לארגון בכדי שייסייע להם להבין את סיפורם של המצבות אשר שכבו תחת האדמה במשך שנים ארוכות. בולקה, העומד בראש הארגון, קורא לכל מי שמזהה את שמות הנפטרים המצוינים על המצבות או יודע פרטים אודותיהם לפנות ולהביא להחזרת המצבות למקומם הראוי. המטרה היא לדרוש מהרשויות בפולין לשייך את המצבות ולהעמידם במיקומם המקורי.

"אם אתם מזהים שם מרשימת השמות מהמצבות של ראדזין" אומרים בארגון, "אנא, פנו לארגון לשימור המורשת היהודית בפולין עם המידע שבידכם. לפעילים ולמתנדבים חסר מידע, אין שמות משפחה וגם בחלק אין תאריך". בארגון מבקשים מכל מי שחושב שהוא קשור לשמות האלה, שיצור קשר.

יצוין כי רוב המצבות מציינות בעיקר את שם הנטמנים ללא שמות משפחה. בין השמות שפורסמו קיימים גם שמות שניתן לזהות ביתר קלות עם שמות משפחה או מקור עיר

הולדתם: מרת ביילא בת ר' משה אשת ר' מנחם מענדל דניאלי, נפ' ב' כסלו תרצ"ט. הבתולה היקרה פעסה לאה בת ר' חיים דאמב. מרת רייזל ב'ר שלמה מיכאל גרינבוים, יואל יצחק ב'ר ישראל שולמאן נפטר כ"ד אדר.

שומטו לריצוף חצר הגסטאפו. אחת מתוך עשרות המצבות שהתגלו

מגולי בריסק

בין המצבות ישנה גם מצבה גדולה וחרוטה בכתב ברור המציינת את מקום קבורת משה ב"ר בוניש שוב זאנענבערג מבריסק. על מצבתו מסופר שהגולה עם כל גולי בריסק בשנת תרע"ה בעת המלחמה הגדולה [=מלחמת העולם הראשונה]. כן ניתן לזהות את מצבת חיה שרה בת ר' משה יוסף מקראסיווע.

בארגון מצפים שעל ידי פרסום דבר גילוי המצבות יוכלו לקבל מידע על כמה שיותר מצבות, ואם יהיה אפשרות אף להחזיר אותם למקומם הצבתם הראשון - כנראה באחד מבתי הקברות היהודים הנמצאים באזור.

הפועלים הפולניים שעמלו על שיפוץ החניה התמקדו בשלב הכנת הריצוף המחודש, אך לפתע הם הבחינו בחתיכות שיש הפזרות תחת הריצוף הישן מעורבות בחול ואבנים. היה נראה שזוהי רצפת שיש עתיקה, והם שקלו לרצף שוב מבלי לבחון את הדבר.

אך רגע לפני שניתנה ההוראה להמשיך במלאכה, אחד הפועלים החליט משום מה להרים את אחד מחתיכות השיש הגדולות ולהפתעתו הוא גילה כי מן הצד השני חרוט שם באותיות יהודיות.

בניין הגסטאפו

עשרות מצבות של יהודים נחשפו בחצר בניין ששימש את הגסטאפו בעיירה ראדזין בפולין. במהלך ימי מלחמת העולם הראשונה התנהלו בבניין זה משרדי הגסטאפו ומשם הופעלו האקציות והמשלוחים ששלחו אל מותם עשרות אלפי יהודים מהאזור, והבניין עמד בשימוש הנורא עד לסיום המלחמה.

גם אחרי שהבניין שופץ והשימוש בו הפך לציבורי, החצר ומגרש

החניה שלו לא עברו שיפוץ נרחב אלא כוסו באספלט וחודשו מלמעלה, עד לשבועות האחרונים בהם הוחלט לשפץ את המקום מהיסוד ובשל כך נחשפו במקום עשרות המצבות.

"המקום נמצא כיום חלקו בבעלות פרטית וחלקו ציבורי", סיפר מאיר בולקה העומד בראש ארגון לשימור המורשת היהודית בפולין. "כדי לשפץ את משטח החנייה היה צורך להפוך את הקרקע, וכך נחשפו המצבות שנבזזו, עדיין לא ידוע מהיכן, כדי לשמש כריצוף". בולקה צילם את עשרות המצבות, שלפי תיאור העובדים במקום היו מונחות עם הכיתוב כלפי האדמה ורק הצד החלק פנה כלפי מעלה ולכן לא הבחינו עד כה כי מדובר במצבות.

על פי הנתבע על גבי המצבות ניתן לראות כי הם נלקחו מקברים של נפטרים בתקופת זמן מלחמת העולם השנייה, כאשר ההערכה היא כי פולנים מקומיים ששיפצו את החצר בתום המלחמה נצלו את המצב ששרר במקום והשתמשו במצבות הקדושות לריצוף החצר.

ילדים שלנו מגיע הטוב ביותר!

הצטרפו כעת למשפחת המנויים ותהנו מחיים טובים יותר!

חבר 1 חדש ראשון 1-3 בלבד	חבר 2 3 חודשים ראשונים 1-9 בלבד	חבר 3 חודשים ראשונים 1-28 בלבד	מסלולי הצטרפות מיוחדים:

מוסף ילדים חדש ומרענן!

סיפורים, מכתובים, וידע ויחידות, כיתוב לבעים ולמסתובבים ועוד...

הופיע! רק 89 שקלים לחודש!

מוקד מנויים: 02-623-1218

מוקד מנויים: 02-623-1218